

Producentforeningen

Årsberetning

2002- 2003

Organisationens tilstand	2
Markedsforhold.....	3
TV-produktion	3
Tvfestival.dk	3
CEPI	4
Spillefilm	4
Regionale Filmfonde	5
Kort- og dokumentarfilm	5
Reklamefilm.....	6
CFP-E.....	6
Interaktive medier	7
Overenskomster og omkostningsstyring	7
TV-overenskomster	8
DJ og FAF.....	8
Dansk Artisforbund	8
Dubbingoverenskomst.....	8
Spillefilm- og fiktionsoverenskomster	9
DSF-tv-fiktion	9
Instruktøroverenskomst	9
FAF	9
DSF-spillefilm	9
Dramatikere	10
COPY DAN og omegn – FILMRET	10
Bestyrelse	10
Medlemmer	10

Organisationens tilstand

En samlet producentforening er til gavn for alle producenter – uanset hvilket forretningsområde der er det primære.

På en lang række områder har 2002 bekræftet at Producentforeningen er en stærk forening. Foreningen har haft stor politisk gennemslagskraft.

TVproducenterne er glade for resultaterne i medieforliget, spillefilmproducenterne har opnået gode resultater i filmforliget (og medieforliget), og der er klare tegn på at foreningen vil komme til at spille en politisk rolle inden for computer-spils-produktion. Reklamefilmproducenterne har ikke behov for samme slags "Christiansborg"-politisk opmærksomhed. De politiske resultater opnået på reklamefilm er sket i samarbejdet med bureauer og annoncører. Årets resultater var ikke blevet opnået hvis danske indholdsproducenter havde været organiseret i 5 forskellige foreninger.

Foreningen har også en meget vigtig rolle som arbejdsgiverorganisation hvad enten det drejer sig om at forhandle rammevilkår i form af overenskomster, eller det drejer sig om den daglige administration af overenskomsterne og den rådgivning, der dagligt ydes til medlemmerne. Uden arbejdsgiverorganisationen vil mange medlemmer være overladt til lønmodtagerorganisationernes "forgodtbefindende" – i al ære og respekt for foreningens modparter. En stærk samlet producentforening gælder også arbejdsgiverorganisationen. En konflikt på dubbingoverenskomsten viser sig at have principiel betydning for andre produktionsområder, og ikke mindst den viden foreningen opsamler på enkelte produktionsområder kan bruges bredt – til gavn for alle.

Men selvfølgelig vil der fra tid til anden også være modsætninger mellem de forskellige produktionsområder. Der er indbyggede interessemodsætninger som både kunder og lønmodtagerorganisationer vil forstå at udnytte, når kampen står på.

Et eksempel fra året der gik: politikerne bestemte at DR og TV2 hver især skal bruge 35 mio på egentlige spillefilm. En øremærkning som DR/TV2 er voldsomt imod - og de har ved flere lejligheder forsøgt at slå en kile ind mellem foreningens TVgruppe og spillefilmgruppe. Heldigvis forgæves. Men øremærkningen blev fra politisk hold fulgt op af en accept af foreningens synspunkt om at DR/TV2 udnytter deres monopollignende stilling i forhandlingen med de enkelte producenter. Og der blev fra politisk hold stillet krav om en standardkontrakt. TVgruppen har i flere år haft "terms of trade" som et prioriteret mål, men det bliver løbende afvist af TVstationerne. Nu er der kommet "terms of trade" på spillefilm, og det kan forventes – når røgen har lagt sig – at TV vil blive motiverede til at **forhandle** standardvilkår også på tvproduktioner.

Eller med andre ord: hvad den ene gruppe kan opnå i dag, kan bruges til at den anden gruppe får det i morgen.

2002 er det første år efter fusionsperioden. FDS og Producenterne blev fusioneret med virkning fra 1.1. 2000, og de to første år var "låst fast" med én valgt bestyrelse. Ved sidste års generalforsamling var der for første gang valg til Producentforeningens bestyrelse.

Bestyrelsens opgave er fortsat overordnet. Bestyrelsen drøfter og træffer beslutninger på spørgsmål der vedrører hele foreningen og bliver brugt til gensidig information og koordinering af de sager der er oppe i de enkelte produktionsområder.

Med henblik på at styrke det kontinuerte arbejde i produktionsområderne stiller bestyrelsen forslag til generalforsamlingen om at der på hvert enkelt område skal etableres fagudvalg. For at have klare spilleregler og procedurer vil

bestyrelsen samtidig stille forslag til generalforsamlingen om at indføre en standardforretningsorden for foreningens udvalg.

Markedsforhold

TV-produktion

I begyndelsen af 2002 forlød det at regeringen ønskede at få forhandlet et bredt medieforlig på plads inden sommerferien. Producentforeningen så en mulighed for at få påvirket politikerne til at vedtage en 25% regel for DR efter engelsk forbillede – at DR forpligtes til at lade 25% af produktionen udføres af uafhængige producenter. Til det formål etablerede foreningen en uformel arbejdsgruppe, bestående af toneangivende tv-producenter, både medlemmer og ikke-medlemmer, som i løbet af foråret var grundlaget for en af de mest massive lobby-kampagner i foreningens historie. Formålet var klart: DR skal pålægges en 25% regel, og midlerne til at opnå målet spændte fra direkte forhandlinger med de mediepolitiske ordførere, mediepolitiske nyhedsbreve, konsulentrapporter, showreel med medlemmernes produktioner mm.

De politiske forhandlinger om mediaaftalen blev afsluttet i juni og forliget endte med, på trods af intentionerne, at blive ganske smalt: regeringen plus Dansk Folkeparti. For så vidt angår DR blev resultatet at DR blev pålagt at lægge 21% af produktionen hos uafhængige producenter – en procentsats som i medierne og i den politiske bevidsthed desværre hurtigt blev erstattet med et absolut tal, nemlig 170 mio. kr. Producentforeningen opnåede således et væsentligt resultat, nemlig en fast procentsats for DR's eksterne produktion, men den fulde effekt af dette er fortsat et forhandlingspunkt. Producentforeningen arbejder for at få indflydelse på de public service kontrakter som i detaljer skal fastlægge retningslinierne for DR's virksomhed, således at det reelt bliver 21 % og ikke et absolut tal.

I medieforliget indgik desuden en forpligtelse til både DR og TV 2 om at investere i dansk film. De to tv-stationer forpligtes i forligsperioden til hver at investere 60 mio. kr. årligt i produktion af dansk film, heraf specifikt 35 mio. til spillefilm og 7 mio. til kort- og dokumentarfilm.

Den anden store del af medieforliget handlede om TV 2's privatisering. I forligsteksten hedder det at TV 2 inden sommeren 2004 skal være omdannet til et statsligt aktieselskab med henblik på et salg af tv-stationen. Forudsætningen i forliget er at dette kan ske uden forringelser af programfladen og med fastholdelse af TV 2's public service forpligtelser. Producentforeningen har i både forhandlingsperioden og efterfølgende påpeget det umulige i dette projekt og har bedt om garantier for at programfladen – og specielt andelen af danske produktioner – ikke ændres i forbindelse med en eventuel privatisering.

I januar 2003 kom så to rapporter om TV 2's privatisering, bestilt af Kulturministeriet fra hhv. Danske Bank og Price Waterhouse. Af Danske Bank-rapporten fremgik det blandt andet at TV 2's entrepriseforpligtelse anses som en unødigt begrænsning af en privat købers handlekraft, og Danske Bank anbefaler derfor at entrepriseforpligtelsen fjernes. Det anbefales desuden i samme rapport at stationens forpligtelse til at investere i dansk film fjernes ved næste medieforlig. Producentforeningen har gjort kraftigt opmærksom på det u hensigtsmæssige i begge disse punkter, og har hermed opnået en "garanti" fra Kulturministeren om at de uafhængige producenter ikke vil blive ringere stillet ved en privatisering og at entrepriseforpligtelsen ikke vil blive fjernet.

Tvfestival.dk

I august 2002 blev Tvfestivalen afholdt for 3. gang med omkring 300 gæster til tre dages oplæg og diskussioner. Branchen har taget godt imod festivalen, og der er generelt stor tilfredshed med arrangementet. Producentforeningen er fortsat arrangør af festivalen men fra og med 2003 kan foreningen ikke længere yde økonomisk støtte til festivalen, som nu udskilles i et særskilt selskab. Tvfestivalens sekretariat har dog fortsat til huse hos Producentforeningen.

CEPI

Producentforeningen er medlem af CEPI – den europæiske organisation for uafhængige producenter. CEPI har sine rødder i TV, men i takt med at flere og flere af de europæiske producentforeninger dækker flere produktionsområder – spillefilm, dokumentarfilm – bliver CEPI's aktiviteter også bredere.

CEPI's hovedaktiviteter i det foregående år:

Revision af direktivet ”TV uden grænser”. Direktivet indeholder definitionen på en uafhængig producent og sætter kravet om at TV skal købe minimum 10% af deres programmer hos uafhængige producenter mm.

CEPI laver konstant lobby-arbejde for at få præciseret direktivets bestemmelser, herunder at en uafhængig producent bl.a. defineres ud fra at han/hun har fri ret til valg af hold, medvirkende, og internationalt salgskontor, samt at en uafhængig producent får sine rettigheder tilbage efter 7 år. Da flere og flere lande har særlige bestemmelser om, hvor meget TVstationerne skal købe hos uafhængige producenter, er definitionen af altafgørende betydning – hvis producenten IKKE er uafhængig, kan en konkret produktion ikke tælle med i TVstationens opgørelse.

MEDIA-programmet: CEPI har gennem årene haft stor indflydelse på administrationen af MEDIA-programmet, og ikke mindst revisionerne af programmet fra MEDIA2 til MEDIA+. I de seneste to år har CEPI haft særlig opmærksomhed på kravene om tilbagebetaling af ”lån” fra MEDIA 1, herunder særligt de urimelige krav til dokumentation og afregning på lån der i sin tid blev givet på særdeles dårligt beskrevne betingelser.

Producentforeningens sekretariatschef har de sidste 3 år været præsident for CEPI.

Spillefilm

Efter medieforliget blev det så Filmforligsforhandlingerne der kom på dagsordenen.

Foreningens hovedønsker til filmforliget var båret af et ønske om at få en bedre økonomi i danske spillefilmproduktioner:

- fjernelse af loftet på 60/40-ordningen
- en bedre økonomisk situation ift. tvstationerne (vilkårs-kravet)
- at tvstationerne lever op til deres forpligtelser om et engagement i dansk film (volumenkravet).

Foreningen lavede et godt stykke lobby-arbejde. Stor politisk aktivitet fra mange medlemmer og fra foreningen og ikke mindst at Kulturministeren åbnede op for branchen, er ud fra en samlet vurdering årsagen til at dansk spillefilm kom ud af Finanslov 2003/Filmforligsforhandlingerne med et plus, hvor andre områder inden for Kulturministeriet kom ud med et minus.

Det lykkedes at bevare dansk films status hos politikerne, og det lykkedes at sandsynliggøre overfor politikerne at TV's rolle i dansk film krævede en mere detaljeret regulering, end tidligere ministre og politiske flertal har været parat til.

Vi har således på spillefilmområdet opnået et filmforlig der lever op til vore overordnede krav til rammebetingelserne; en økonomisk ramme for de næste 4 år der er tilfredsstillende samt en sammenhæng til medieforliget der både giver en standardkontrakt, der regulerer de individuelle kontrakter, og giver en ramme for TV's samlede engagement i dansk film.

Arbejdet har krævet mange ressourcer fra foreningen og spillefilmgruppens medlemmer – og selvfølgelig også for DFI. Det har betydet at der er en lang række vigtige ting på DFI, som har været sat på hold det sidste års tid:

- revision af støttevilkår
- drøftelse af den generelle støttepolitik
- DFI's sagsbehandling (ventetider)
- talentudviklingspuljen, som afløser Dansk Novellefilm

Regionale Filmfonde

Udover film/medieforlig har foreningen på spillefilmområdet fortsat arbejdet på etableringen af regionale filmfonde.

Foreningen har deltaget i Erhvervsministeriets og Kulturministeriets udarbejdelse af en redegørelse om etableringen af regionale filmfonde i Danmark.

Redegørelsen anbefaler etableringen af regionale filmfonde som supplement til den statslige filmstøtte. Dette endnu ikke blevet fulgt op af konkret handling fra statens side – et spørgsmål der vil være på dagsordenen i de kommende år.

Flagskibet Filmfyn blev kort tid før den planlagte åbning sendt til hjørnespark fordi EU-kommissionen pludselig og overraskende meddelte, at man ikke kan anvende MÅL2-midler til produktionsstøtte. Overraskende fordi det har man gjort i flere år i Trollhättan, men det viste sig at det skyldes, at den danske regering ved formuleringen af det danske mål2-program bevidst havde skrevet sig ud af "værftsstøtte"-muligheden.

Efter en stor indsats af Erik Crone, som direktør for Film Fyn, og tovholderen fra Egebjerg Kommune, Søren Stensbo, er det nu lykkedes at "redesigne" Filmfyn. Den første film – De Grønne Slagtere – er produceret i området, og Filmfyn kommer rigtig op at køre i løbet af foråret 2003. Producentforeningen er aktionær i Filmfyn.

Århus Filmby: Foreningen har gennem årene været repræsenteret i bestyrelsen for Århus Filmby. Foreningen har bakket op omkring filmbyprojektet ud fra synspunktet at det lokale filmmiljø har ønsket projektet, men har samtidig været kritisk overfor sammenkædningen til den regionale filmfond. Da projektet har været initieret af lokale branchefolk har foreningens engagement i Århus Filmby ikke været stort nok.

Da lokale producenter gav udtryk for en nervøsitet for, hvor filmby-projektet var på vej hen, er foreningen på anmodning gået ind i sagen og har haft møder med den kommunale forvaltning. Resultatet er blevet at Århus Filmby nu søger efter en branchekyndig manager for filmby-projektet, der skal sikre, at projektet udvikler sig i overensstemmelse med branchens ønsker frem til åbning i august 2003.

Øresundsregionens Filmkommission er et projekt der i lige så høj grad er et reklamefilmprojekt som det er et spillefilmprojekt. Formålet med projektet er at tiltrække udenlandske spillefilm- og ikke mindst reklamefilmproduktioner til Øresundsregionen.

Projektet blev sat i værk i samarbejde med Københavns Kommune og HUR i et forsøg på at få etableret en filmfond for hovedstadsområdet. En filmfond for hovedstadsområdet ligger ikke lige for – det er svært at skaffe politisk opbakning til 20-30 mio til et sådant projekt.

Det blev derfor besluttet at gå sammen med HUR's og Kommunens partnere i Skåne med henblik på at undersøge mulighederne og grundlaget for at etablere en Filmkommission for Øresundsregionen.

I skrivende stund ser det ud til at ØFK kan starte op den 1.8. med et årligt budget på knap 3 mio kr over de næste 3 år.

Kort- og dokumentarfilm

På overfladen fylder kort- og dokumentarfilmen ikke meget i årets medieforlig og filmforlig. Dokumentarfilmen har ikke en synlighed der gør den politisk salgbar,

og konsekvensen har desværre været en mindre reduktion af den økonomiske ramme for de kommende 4 år.

Det lykkedes dog foreningen at reducere nedskæringen – og ikke mindst hist og her at få sat et par dokumentarfilm aftryk.

Vi må derfor endnu en gang konstatere at området kort- og dokumentarfilm ikke har haft væsentlige aktiviteter i foreningen i løbet af året. Det skal der nu rettes op på. Som det vil fremgå af forslagene til generalforsamlingen foreslås der nu – på alle produktionsområder – en struktur med faste udvalg der kan supplere sekretariatets arbejde i perioderne mellem medlemsmøderne. Første opgave for det nyvalgte dokumentarfilmudvalg er at formulere en vision for området. Producentforeningen har gennem flere år forsøgt at få en vision ud af DFI og selv om der er en god og jævnlig dialog med især distributionsafdelingen på DFI, så er det nu indlysende at foreningen selv må udarbejde en vision for området for at kunne tage de politiske og praktiske beslutninger, som er påkrævet.

Reklamefilm

Som nævnt i beretningen sidste år har Producentforeningen gennem FRF – Foreningen til Reklamefilmens Fremme – siden 2001 arbejdet sammen med Dansk Annoncørforening og DRRB om et projekt, hvis formål er at forbedre samarbejdet omkring reklamefilmproduktion. Det første fælles seminar blev afholdt efteråret 2001 og et nyt er nu planlagt til marts 2003. Det første seminar blev startskuddet til diskussioner i hele branchen og en række konkrete tiltag er nu i produktion: et flow chart over processen i reklamefilmproduktion i både en trykt og en web-baseret version, samt en ”procedures book” med beskrivelser af branchestandarder for reklamefilmproduktion.

Samarbejdet med annoncører og bureauer har indirekte været anledningen til et af de mest markante skift i samarbejdsrelationerne i de seneste år, nemlig Danske Banks nye strategi, hvor banken har valgt at indgå en fast aftale med et produktionsselskab om produktion af alle koncernens reklamefilm. Normalt er det bureauet der er den faste partner, men Danske Bank har nu valgt en ny og anderledes tilgang. Konkret er det dog blevet til en aftale med to produktionsselskaber for at sikre konkurrence og bredde. Producentforeningens holdning til dette initiativ er i første omgang opbakning til at der tænkes nyt, men samtidig en vis skepsis i forhold til det holdbare i modellen. Det kreative samarbejde med bureauerne er grundlaget for hele branchen og nye samarbejdsformer bør ikke bringe dette i fare.

Reklamefilmmarkedet har gennem det seneste år været i krise over hele verden og også i Danmark. Der bliver produceret færre film og budgetterne på de enkelte film er markant lavere end tidligere. Dette skal ses i sammenhæng med at in-houseproduktion efterhånden har bidt sig fast og nu står for omtrent 50 % af markedet. På denne baggrund og med konkret anledning i ”Danske Bank”-modellen besluttede medlemsgruppen at foreningen skulle igangsætte en kampagne for at gøre opmærksom på den rette måde at producere reklamefilm – nemlig i et ligeværdigt samarbejde mellem producent, bureau og annoncør. Under overskriften ”Tænk hvis du kun kunne vælge...” lancerede Producentforeningen således i februar 03 en annoncekampagne i Børsen rettet mod de kreative på bureauerne og med budskabet at in-house produktion giver meget begrænsede valgmuligheder, blandt andet fsva instruktører. Kampagnen er netop afsluttet og det er endnu for tidligt at bedømme effekten.

CFP-E

Producentforeningens sekretariat fungerer som bekendt også som sekretariat for den europæiske reklamefilmproducentorganisation Commercial Film Producers of Europe – CFP-E. Aktiviteterne i CFP-E er et nyttigt supplement til de danske aktiviteter på reklamefilmområdet, og med det årlige arrangement Young Director Award under Cannes Lions er CFP-E blevet en langt mere synlig og interessant spiller på den internationale arena. CFP-E arbejder desuden med

fælles branchestandarder – procedures book – og undersøger i øjeblikket mulighederne for at producere en ”white book” for branchen, som bl.a. skal indeholde en storstilet europæisk undersøgelse af reklamemarkedet samt give bud på fremtidens reklamescenario.

Interaktive medier

Producentforeningen er også brancheforening for producenter af interaktive medier og selvom medlemsgruppen på dette område stadig er lille, er foreningen aktiv på området og anerkendes i f.eks. Kulturministeriet som en af de centrale brancheforeninger på området – i direkte konkurrence med IT Brancheforeningen. Med ansættelsen af souschef Malene Rafn er der nu også sat ekstra ressourcer af til at styrke foreningens indsats på området. Det er dog afgørende at tiltrække flere producenter af interaktive medier. Den primære målgruppe er producenter af computerspil.

I forbindelse med det danske formandskab af EU fik Kulturministeriet udarbejdet en rapport der belyser potentialer og barrierer for interaktive kulturproduktioner, og der er planer om at ?????

Gennem et foreningsmedlemskab af TIGA – The Independent Game Developers Association – i England har sekretariatet nu mulighed for at trække på erfaringerne med at organisere dette område, foruden at medlemmerne kan deltage i TIGAs medlemsarrangementer. Der er desuden etableret et uformelt europæisk netværk med blandt andet franske, tyske og skandinaviske organisationer på området.

Overenskomster og omkostningsstyring

Marginalerne er blevet mindre – dette er blevet en realitet for alle producenter. Forskellen mellem fortjeneste og tab på den enkelte produktion, og i producentens virksomhed, er blevet meget lille. Og det gælder uanset om man har sit forretningsområde inden for tv, reklame, spillefilm, dokumentar eller new media.

Producentens evne til at styre sine omkostninger er derfor oftere og oftere blevet det afgørende parameter for succes eller fiasko.

Overenskomsterne er det redskab der skal sikre, at producenter kommer til at konkurrere på dygtigt købmandsskab og kreativitet, og ikke på hvem der er bedst til at presse løn- og ansættelsesvilkårene. Overenskomsterne er de ”standardkontrakter” der skal sikre producenten et arbejdsredskab, således at han/hun ikke ved hver enkelt ansættelse skal ”opfinde den dybe tallerken”.

Selv om overenskomsterne selvfølgelig er norm-sættende for løndannelsen, så er det ikke via overenskomsterne at løn- og omkostningsudviklingen styres. Lønudviklingen styres bedst ved at producenten siger ”nej” til høje lønkrav, men så enkelt er det alligevel ikke. Det nytter ikke at producenten siger nej, hvis det viser sig, at han/hun ikke kan finde andre kvalificerede, der er parate til at tage jobbet til den givne løn. Eller med andre ord: markedskræfterne, udbud/efterspørgsel, hvem er der på markedet, har en afgørende betydning for løndannelsen. Det nytter heller ikke at producenten siger ”nej”, hvis det arbejdskraften kan, eller bare kan påstå at på den anden side af gaden, hos konkurrenten, kan den pågældende få mere i løn.

Dette er baggrunden for at spillefilmgruppen i 2002 indførte en lønindberetning og lønstatistik på en række udvalgte nøglefunktioner på en filmproduktion. På hver enkelt film skal lønnen på 8 funktioner indberettes til foreningen via www.pro-f.dk, hvor man også kan finde den aktuelle lønstatistik. Omend lønindberetningen ikke er revolutionerende, så er den et effektivt styringsredskab som reklamefilmgruppen i efteråret har valgt at kopiere inden

for dette område. Og det er tanken at systemet også skal indføres på TV-området.

Spillefilm og tv har været de to store overenskomstområder for foreningen i 2002, mens at både reklamefilm og kort/dokumentarfilm har været stille – rent overenskomstmæssigt.

TV-overenskomster

DJ og FAF

I sommeren 2002 forkastede medlemsmødet forhandlingsresultatet om en fornyelse af ansatteoverenskomsten og freelanceoverenskomsten med DJ/FAF.

Medlemsmødet forkastede forhandlingsresultatet da en lang række tv-produktionsselskaber ikke er medlem af foreningen og derfor ikke er bundet af de rammer, som overenskomsterne giver medlemmerne. Uden at der heri ligger nogen anklage om at ikke-medlemmerne underbyder markedet, viser det et behov for at hvert enkelt selskab fleksibelt kan tilrettelægge sine løn- og ansættelsesforhold ud fra hvad det enkelte selskab nu måtte have behov for. Eksempelvis har nogle selskaber en detailreguleret arbejdstid, mens andre selskaber blot har en job-løn uden fastsat arbejdstid. Denne spændvidde kan de nugældende overenskomster ikke indeholde.

Siden dette medlemsmøde har foreningen haft en lang række møder med DJ/FAF. Udgangspunktet for disse møder har været at DJ/FAF har et fælles problem. Vi har haft overenskomsterne siden 1997, og det er ikke lykkedes nogen af os at få overbevist de selskaber der står uden for foreningen om at de skal være overenskomstdækket.

DJ/FAF har i forløbet haft møder med stort set alle de selskaber der ikke er medlem af foreningen, og DJ/FAF kan konstatere at der i alle selskaberne bliver tilbudt løn- og ansættelsesforhold, der er fuldt ud tilfredsstillende.

De næste måneder vil vise om det kan lykkes at få et aftalekompleks, der er så fleksibelt og åbent, at både nuværende og kommende medlemmer kan sige ok for det, eller om foreningen skal ud i en frigørelse for overenskomsterne.

Dansk Artisforbund

Dækningsområdet for foreningens overenskomst med DAF er primært solister/bands' medvirken i underholdningsprogrammer.

Der har fra medlemmernes side været et markant ønske om at blive mere frit stillet i forhandlingerne med bands mv. Fritstillet forstået på den måde, at man har haft en opfattelse af, at DAF som organisation stort set har haft monopol på fastsættelsen af priser og vilkår for bands medvirken i underholdningsprogrammer.

Producentforeningen har derfor opsagt overenskomsten – der er fra 1988 – men har forlænget overenskomsten på månedsbasis så længe forhandlinger med DAF er i gang.

Vi kan derfor gentage fra sidste års beretning: Samlet set er Producentforeningen stadig i overvejelse om det fremtidige overenskomstforhold med DAF. Der forventes en afklaring i løbet af foråret.

Dubbingoverenskomst

Ved sidste års generalforsamling var foreningen midt i en konflikt med DSF om en ny dubbingoverenskomst.

DSF havde krævet en væsentlig forhøjelse af honorarerne, og da foreningen ikke ville imødekomme dette, meddelte DSF blokade mod foreningens medlemmer.

Udover at konflikten gik på at "lægge arm" om hvor store honorarerne skulle være, indeholdt konflikten det meget principielle punkt – for alle producenter – at DSF var af den opfattelse, at de med juridisk bindende virkning, og med henvisning til de overdragelseserklæringer de har fra deres medlemmer, blot kunne meddele vore medlemmer hvilke vilkår der skulle ansættes på.

I foreningen synes vi at det nok var en utraditionel måde at køre arbejdskamp på, hvis den ene part juridisk bindende blot kunne meddele den anden part: sådan vil vi have det.

DSF valgte ikke at føre deres synspunkt om overdragelseserklæringer til byretten, og der blev indgået en ny dubbingoverenskomst i overensstemmelse med de krav foreningen havde stillet under forhandlingerne.

Spillefilm- og fiktionsoverenskomster

DSF-tv-fiktion

Ved sidste generalforsamling var vi meget tæt på at afslutte forhandlingerne om ny TVfiktionsoverenskomst med skuespillerne. Forhandlingerne blev afsluttet med en overenskomst der indeholder følgende nyskabelser:

- Mulighed på ansættelse på månedsgage. Herefter kan der ansættes på dagsgage, rollegage og nu også månedsgage.
- En fuldstændig rettighedsoverdragelse til producenten.
- En aftale om streaming på internet.

Der kunne ikke opnås enighed om udnyttelse af TV-fiktionsprogrammer på video/dvd, da DSF krævede en brutto-royalty beregnet ud fra indsalgsprisen, hvilket foreningen under ingen omstændigheder kan acceptere. Der er derfor nu fri forhandling på dette punkt.

Instruktøroverenskomst

Foreningen har genoptaget forhandlingerne med Danske Filminstruktører om en spillefilmoverenskomst – eller rettere sagt: endnu engang forsøges det om der kan opnås enighed om de principielle punkter i en overenskomst: overskudsdeling og final cut.

Forhandlingerne pågår stadig.

FAF

Overenskomsten har ikke været til forhandling i 2002, men der har været en lang række sager på principielle spørgsmål:

- Bemandingsreglen, og ikke mindst FAF's dispensationspraksis.
- Transportreglerne.
- Rettighedsoverdragelse og videreudnyttelse (især for still-fotografer)

Spillefilmgruppen har på sit årlige Hvedholm-seminar haft en indledende drøftelse om kravene til overenskomstforhandlingerne i 2003.

DSF-spillefilm

Overenskomsten har ikke været forhandlet i 2002, men skal forhandles i 2003/2004.

Der har været flere principielle sager på overenskomsten, primært vedrørende definition af producentens egenkapital hhv. indtægtsdefinitionen.

Spillefilmgruppen har på sit årlige Hvedholm-seminar haft en indledende drøftelse om kravene til overenskomstforhandlingerne i 2003.

Dramatikere

Overenskomsten har ikke været forhandlet i 2002. Sekretariatet har dog i stadig stigende udstrækning haft medlemmer der ønsker foreningens assistance i sager hvor Dramatiker-forbundet er gået ind.

COPY DAN og omegn – FILMRET

De sekundære indtægter fra CAB og Filmkopi er for mange producenter en væsentlig indtægt – for mange forskellen på røde og sorte tal i regnskabet. Foreningens arbejde på området er formaliseret via FILMRET, og der henvises til FILMRET's årsberetning der bliver udgivet ifbm. FILMRETs årsmøde der afholdes i løbet af foråret.

Foreningens repræsentation på området ser således ud:

FILMRET	René Szczyrbak (fmd)
	Kim Magnusson
	Ulrik Bolt
CAB	Klaus Hansen (fmd.)
	Nina Crone
	René Szczyrbak
FILMKOPI	Mona Jensen (fmd.)
	Erik Crone
COPY DAN Avu kopier	Klaus Hansen (fmd.)
	Lars Halgreen
COPY DAN kabel TV	Johan Schlüter (fmd.)
	Nina Crone
	Klaus Hansen
	Lars Halgreen
COPY DAN Blankbånd	Johan Schlüter
	??

Bestyrelse

Producentforeningens bestyrelse har i perioden bestået af:

Kim Magnusson	Spillefilm (fmd)
René Szczyrbak	TV (næstformand)
Peter Aalbæk Jensen	Spillefilm
Lars Mandal	TV
Rasmus Ejlers	Reklame/corporate
Tomas Hostrup-Larsen	Kort- og dokumentarfilm
Chris Mottes	Interaktive medier
Nina Crone	Suppleant, spillefilm
Thomas Heurlin	Suppleant, tv
Jørn Kjær Nielsen	Suppleant, reklame/corporate
Ulrik Bolt	Suppleant, kort- og dokumentarfilm
Karsten Madsen	Suppleant, interaktive medier

Lars Mandal og Karsten Madsen er i perioden udtrådt af bestyrelsen.

Medlemmer

Der er i 2002 kommet 12 nye medlemmer:

Punktum

Point of No Return

Early Bird Films ApS

Buttenschøn og Budde Filmproduktion
Fine & Mellow Produktion A/S
Radiator Film ApS
Al Verdens Lyd
Barok Film
Vesterholt Film & TV
MR Produktion
Spirit Productions ApS
Cubus film & TV ApS

Der er i 2002 udmeldt 2 medlemmer af foreningen:
Steen Redder
Raket Film ApS

Foreningen har pr. 18.3.03 85 medlemmer.